

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 29. Vincentii Laurei Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI
A. C. 1592
Onuphrii ad Franciæ Regis preces electus est, ac paulo post ab eodem Pontifice in meriti sui præmium Congregationi pro concinnando librorum prohibitorum indice erectæ præficiēbatur, infuper etiam a Sixto V. post Ludovici Lotharingici obitum anno Redemptionis nostræ millesimo quingentesimo octogesimo nono Rhemensem Archiepiscopatum obtinuit, quam etiam Ecclesiam per tres annos gubernabat: tandem vero die decima tertia Decembris anno ætatis suæ sexagesimo quinto in Episcopali sua urbe mortuus, ibidem in sacello, quod ejus Patruus construi curabat, sepultus quiescit.

§. XXIX.

Vincentii Laurei Cardinalis fata.

Ciac. p. 89.
Taucan. 83
Ughel. t. c.

Postremus denique Cardinalis nomine Vincentius Laureus nonnisi paucis diebus post Lenoncurtii Cardinalis obitum vita superstes erat. Hic mense Martio anno a Christi Nativitate millesimo quingentesimo vigesimo tertio Tropeæ Calabriæ Urbe ex mediocri fortunæ, nobilis tamen conditionis parentibus ortum duxerat; ejus enim Pater a Rogerio Laureo, qui olim Petri Regis Arragonum classi præerat, originem duxerat.

Porro

Porro Vincentius in nobilissimis Ca-
 rassarum Nuceriae Ducum ædibus edu-
 catus Neapoli, & postea Patavii literis
 operam dabat, ubi etiam græco, & la-
 tino idiomate, necnon Philosophiæ, &
 Medicinæ disciplinis imbutus Patavii
 Doctoratus laurea honorabatur, inde
 vero Romam contendebat, utpote ad
 Urbem, in qua ingenii sui dotes ad alio-
 rum utilitatem opportunius impendere
 posset, unde vix Romam delatus quan-
 tocius ad ædes concessit Petri Pauli
 Parisii Cardinalis, ubi jamjam Hugo
 Boncompagnus, postea Pontifex Gre-
 gorius XIII. morabatur, quocum Vin-
 centius arctum amicitiae foedus inibat:
 mortuo autem Parisio sua obsequia di-
 cabat Cardinali Gaddio, a quo etiam
 inter suos familiares cooptatus, tenero
 colebatur affectu: cum vero hic idem
 Cardinalis haud diu vita superstes esset,
 ac quivis Laurei consortium exoptaret,
 hinc Turnonius Cardinalis illum ad suas
 ædes accersere certans ceteris præva-
 luit, eumque non tanquam suum do-
 mesticum, sed potius velut fratrem, om-
 niumque arcanorum arbitrum habuit,
 necnon in ejus favorem duos locuple-
 tissimos Prioratus, quos in Alvernia
 possederat, dimisit.

Post hæc dum Boncompagnus sub
 nomine Gregorii XIII. ad Universæ Ec-
 clesiæ

Sæcul. XVI.

A.C. 1592.

Sæcul. XVI. clesix regimen assumptus fuerat, Vincentius anno restauratæ salutis millesimo quingentesimo octogesimo tertio ab eodem Papa Cardinalium Collegio annumerabatur, cum vero sacra haberentur comitia, in quibus Sixtus V. Urbanus VII. Gregorius XIV. Innocentius IX. & Clemens VIII. summi Pontifices eligebantur, ipse quoque Vincentius ad supremam hanc dignitatem plures numerabat Suffragatores: insuper, cum in rebus gerendis rara polletet dexteritate, variis honoratus Legationibus præcipue in Poloniam a Gregorio XIII. decernebatur ad Sigismundum Augustum, & postea ad Henricum Valesium, & Stephanum Batorium, apud quem etiam Pontificii Nuntii munus obibat.

Præterea Laureus sua eloquentia apud Joannem Sueciæ Regem tantopere valuit, ut hunc Principem eo inclinaret, quatenus Antonium Posslevinum doctum Jesuitam ad Aulam suam admitteret, qui præter amplam literarum cognitionem insuper in rebus etiam difficillimis, maximique momenti negotiis dextre expediendis mira felicitate præditus Sigismundum, Joannis Filium, totamque ejus familiam ad amplectendam fidem Catholicam inducebat, quo felici Legationis successu Laureus

reus omnium admirationem in se ra-
 piens Pontificio etiam honore dignus
 habebatur: verum ab Hispana factione
 præpediebatur; huic enim Nationi sus-
 pectus erat, eo quod eidem minime pro-
 pensus, e contrario in Navarræ Regis
 aula versatus Henrici IV. Patri pluri-
 mum affectus esset: tandem in postrema
 sua infirmitate, licet acerrimis dolori-
 bus, viriumque imbecillitate confectus
 esset, invitis tamen Medicis e lecto sur-
 gens, Pontificios habitus induebat, ut
 ad suum facellum deferri, atque ibi-
 dem sacrum viaticum recipere posset,
 quo munitus paulo post die decima
 sexta Decembris anno ætatis suæ septua-
 gesimo mortalitatem exiit. Scripserat
 suæ Bibliothecæ hæredes Patres Jesui-
 tas Collegii Romani, cetera autem sua
 bona, quibus abundabat, infirmorum
 Nosocomio relinquebat: illius autem
 Cadaver ad tituli sui Ecclesiam apud
 sanctum Clementem sepultum fuit. At-
 tribuitur eidem vita Cardinalis Turno-
 nii, qui præceteris Laureum amplissi-
 mis cumulabat beneficiis.

§. XXX.

Sancti Pascalis Baylon obitus.

Hoc item anno Hispaniæ Regnum ja-
 cturam deplorabat cujusdam Reli-
 giosi ex Ordine sancti Francisci, qui toto
 vitæ

Sæcul. XVI.

A C. 1592.

Baillet vie
 des Saints
 17. Mars